

Bakalářská práce Martiny Příhodové se zabývá problematikou domácího násilí. Studentka se ve své práci zaměřila zejména na násilí směřované vůči ženám. Při svém výzkumu zjišťovala prožitky, názory a postoje obětí domácího násilí, kterými byly ženy z Poličky a okolí. Práce se skládá ze čtyř hlavních kapitol, úvodu, závěru, seznamu literatury a příloh.

Práce, podobně jako i další, které jsem četl z per studentů oboru Komunitní studia, je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Jelikož je mi tento obor vzdálený a nejsem znalý požadovaných standardů, své hodnocení odvozuji zejména z formálních požadavků kladených na bakalářské práce a kritické připomínky ve výsledném hodnocení nahlížím s velkou benevolencí. Podobně i moje poznámka k výše zmíněným (nežádoucím) snahám oddělování teorie a praxe. V této souvislosti je třeba zmínit, že pokud by čtenář očekával sociální teorie, na kterých by byl vystaven, či reflektoval, vlastní popis výzkumné zkušenosti, bude zklamán. Teorii je zde myšleno uvedení základních pojmů, které se týkají domácího násilí, typologie agresora a oběti, současná legislativa nebo možnosti pomoci obětem domácího násilí.

"Praktická část" se skládá ze dvou částí. První část zmiňuje některé mediálně známé případy domácího násilí a blíže popisuje případ spisovatelky Simony Monyové. Druhá část popisuje vlastní výzkum. Studentka pro svoji studii zvolila kvalitativní metodu polostrukturovaných rozhovorů. Ve snaze o vysvětlení či obhájení své volby argumentuje, prostřednictvím citací, silné stránky kvalitativního výzkumu. Nejen, že čtyři za sebou následující citace, bez jakéhokoli příspěvku autorky, působí nešťastně, ale hlavně na nich ukazuje ne zcela dostatečné pochopení metod, které při výzkumu užívá. Přestože svůj výzkum postavila na polostrukturovaných rozhovorech, zvolenou metodu argumentuje prostřednictvím kvalitativního výzkumu. Citace, které zvolila jako podporu svého výzkumu ovšem souvisí s různými formami kvalitativního přístupu. První z citátů přímo poukazuje na výzkum v "autentickém prostředí", což se vztahuje zejména k zúčastněnému pozorování. Také následující tabulka (tab.č.2) nepopisuje metodu zvolenou autorkou, tedy polostrukturovaný rozhovor, ale vztahuje se ke kvalitativnímu výzkumu v jeho šíři.

Další problém, na který bych rád upozornil ve spojení se zvolenou metodou, shledávám v hlavním cíli výzkumu. Za ten si studentka zvolila "proniknutí hluboko do problematiky domácího násilí a zjištění prožitků, názorů a postojů obětí domácího násilí" (48). Přestože již v úvodu, při popisu vyhodnocování výpovědí oběti a agresora, autorka zmiňuje limity interview, sama se touto cestou, zcela nekriticky, vydává. K naplnění cílů bylo vhodnější využít kvalitativní formy výzkumu

v jeho šíři, nezůstat u toho, abychom se ptali na praxe a prožitky našich informantů, ale naopak s nimi tyto praxe aktivně prožívali. Jinými slovy, pokud by mělo dojít k poznání, které si studentka kladla za hlavní cíl svého výzkumu, bylo by třeba výzkum koncipovat jinak. Nelze ovšem očekávat "proniknutí hluboko do problematiky" po uskutečnění pěti rozhovorů s lidmi, se kterými se autorka setkala až při vlastním interview.

Za kritickou připomínku stojí také další cíl předkládané práce: "[...] aby si lidé detailněji všímali svého bližšího či nejbližšího okolí, aby byli schopni poskytnout pomoc lidem, kteří je potřebují, a aby problematika domácího násilí nebyla přehlížena a opomíjena" (48). Přestože je mi studentčina snaha o angažovanost sympatická, pokud si ji stanovila jako jeden z cílů práce, měla své čtenáře informovat o snaze vedoucí k jeho naplnění. Jelikož se autorka ve své práci k tomuto cíli již nevrací, vše zůstává zahaleno mlhou tajemství.

Bakalářskou práci Martiny Příhodové 'Domácí násilí na ženách v Poličce a okolí' doporučuji k obhajobě a navrhuji známku 3.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'T. Ryška'.

Vypracoval: Tomáš Ryška, Ph.D.